

עת"א 13540/06/22 - סמיר אבו מוך נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית משפט המחוזי מרכז-לוד

עת"א 13540-06-22 אבו מוך (אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט דרור ארד-אילון
עותרים	סמיר אבו מוך (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

העותר הנושא בעונש מאסר עולם לא קצוב, הגיש במאי השנה בקשה להורות על יציאה באבטחה (מכוח פקודת הנציבות 00.40.01) לביקור בית אצל אמו החולה (שאותה ביקר כשנה קודם לכן בשל מחלתה). למרבה הצער, עד שנבדקה הבקשה האם הלכה לעולמה. על כן בגדר העתירה מבקש העותר להתיר לו לעלות לקברה ביום הארבעים לפטירתה, כמנהג דתו.

ביום 23.8.22 החליט המשיב שלא לאשר את הבקשה בשל "חשש ממשי לסיכון צוות הליווי".

ביום 28.8.22 התקיים דיון, אולם ב"כ המשיב לא עודכן באותה עת על פרטי ההחלטה המנהלית האמורה. ביום 31.8.22 התקיים דיון נוסף, במהלכו הודיע ב"כ המשיב אודות ההחלטה האמורה והבהיר שאחד השיקולים הוא שמדובר בבית עלמין המצוי בכפר הסמוך לרשות הפלסטינאית. העותר השיב שהוא נכנס לבית הסוהר בהיותו צעיר, ולא הספיק להיפרד מאמו, ועל כן שב ועתר לאפשר לו להיפרד ממנה לאחר פטירתה. בעניין בית העלמין אמר, שלפני כמה שנים הותר לו לצאת לבית העלמין בשל פטירת אביו, ולכן אינו רואה מה ההבדל בין שני המקרים. לאור זאת ביקשתי מהמשיב לשקול את העניין שוב, בהתחשב בכך שהעותר לא הספיק להיפרד מאמו, כאמור.

מהתשובה המשלימה שהגיש המשיב עולה, שהבקשה נבדקה בשנית, בעניינים וביסודיות. בוצע סיור בבית העלמין בבאקה אל גרביה, הכפר גובל ברשות הפלסטינאית ובית העלמין מצוי בשטח שבין בתי המשפחה בקרבה שהמשיב מצא אותה "מטרידה". קמב"ס תחנת המשטרה בכפר הודיע למשיב, שהנושא מוכר למשטרת הישוב, ואינם ממליצים על היציאה באבטחה בשל חשש לצוות הליווי. כן הוסיף המשיב והפנה לחמ"ן בדבר התבטאויות שאין לדעת האם הן מלמדות על כוונת בריחה. אף שבעבר הוצא העותר ככל הנראה לאותו בית עלמין כטענתו, חלו מאז כשבע שנים, המצב בשטח השתנה לרעה, ורמת האלימות עלתה - ועל כן המסקנה הכוללת היא שבשל הסיכון לצוות הליווי אין לאשר את היציאה בליווי.

בין נימוקיו, הצביע המשיב על כך שהעותר ביקש לצאת במועד מסוים - ואף עניין זה ככל הנראה מעורר חשש.

לנוכח נימוקי המשיב, ובעיקר הנימוקים הנוגעים לסיכון לחיי הצוות, שרגליהם נטועות בהערכת סיכון קונקרטית שנערכה במענה לבקשה וסמוך לה, לאחר סיור בשטח ובדיקה עם אנשי משטרת הישוב - לא מצאתי שנפל פגם מנהלי בהחלטה, או שהיא חורגת ממתחם הסבירות.

הציפיה הלגיטימית של העותר לצאת לבית העלמין לחלוק כבוד אחרון לאמו אינה גוברת על החשש הקונקרטי, כאמור, לבטחון האסיר ולבטחון הצוות, וההערכה המקצועית בקשר לכך מסורה בידי המשיב (רע"ב 3225/22 **שב"ס נ' אליאב** (2022)), בפרט כך כשמדובר במקום ציבורי ובמועד מסוים, שבו אפשר שיהיו במקום אנשים נוספים.

איני ממעיט מחשיבותה של היציאה המבוקשת, בפרט לאחר שהעותר לא הספיק לראות את אמו בטרם פטירתה. מאחר שהמשיב נתן משקל למועד המסוים שבו ביקש העותר לצאת, אפשר שבחלוף זמן מה, תתאפשר יציאה באבטחה במועד שייקבע על ידי המשיב. העותר יהיה רשאי להגיש בקשה בעניין זה בחלוף 60 יום מהחלטתי.

העתירה נדחית, בכפוף להערתי בפסקה האחרונה.

ניתנה היום, ט' אלול תשפ"ב, 05 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.